

ВЫШЭЙ УЗРОВЕНЬ КУЛЬТУРНА-МАСАВАЙ РАБОТЫ

У шматбаковай падрыхтоўцы савецкага спецыяліста важнае значэнне належыць культурнай рабоце. Яе задачы заключаюцца ва ўкараненні конай маралі і эстэтычных выхаванні. Формы яе рознастайныя і дазваляюць арганізаваць цікавыя, з і рознастайны адпачынак усіх студэнтаў і работні версітэта.

Самае шырокае распаўсюджанне павінны знайсці такія формы культурна-масавай работы, як вечары і карнавалы, тэатрычныя канферэнцыі і лекторыі, дыспуты і культпаходы, канцэрты самадзейнасці і канферэнцыі чытачоў, конкурсы на лепшага дэкламатара, вакаліста, танцора, сустрэчы з наватарамі вытворчасці, пісьменнікамі, вучонымі, артыстамі і г. д.

Некаторая работа ў гэтых адносінах у нас вядзецца. Працу самадзейнасць агульнаўніверсітэцкая і на факультэтах, арганізуюцца культпаходы і вечары, рэгулярна ў клубе ўніверсітэта дэманструюцца кінофільмы. Але ўсё гэта, на жаль, у больш чым сціпых маштабах, і формах, далёка недасканалых.

Самадзейнасць, асабліва факультэцкая, у сваім рэпертуары мае нумары, нізкія па свайму ідэйнаму ўзроўню. Так, напрыклад, на студэнцкім вечары біялагічнага і філалагічнага факультэтаў выступіў студэнт А. Герус з чытаннем «Уласнага твора», які аказаўся паклёпам на нашу сапраўднасць.

Трэба палепшыць работу мастацкага савета пры клубе ўніверсітэта і паставіць пад яго кантроль якасць факультэцкай самадзейнасці.

Трэба правільна арганізаваць дэманстрацыю кінофільмаў. Нядаўна ў нас дэманстраваліся французскія кінофільмы—«Тэрэза Ракэн», па аднайменнаму раманау Э. Зяля, і «Чырвоная і чорная» па Стэндалю. Гэта справа добрая, але, мяркуючы па рэакцыі гледачоў, многія з іх не зразумелі сапраўднага сэнсу фільмаў, не ўбачылі вялікага майстэрства ў стварэнні артыстамі вобразаў герояў, не дайшло да многіх і сацыяльнае гучанне твораў французскай кінематаграфіі. Зусім іншае ўражанне было-б у гледача, калі-б перад пачаткам дэманстрацыі такіх фільмаў арганізаваць кароткія (хвілін на 20—30) іх каментарыі выкладчыкамі або найбольш падрыхтаванымі студэнтамі.

Каментыраваць неабходна і нашы, савецкія кінофільмы, фільмы краін народнай дэмакратыі, прыцягваючы да гэтай работы адпаведныя кафедры.

Незаслужана адданы забыццю нашы «старыя», даваенныя і ваеннага часу фільмы; такія, як трылогія аб большэвіку Максіме, маюць выключна важнае выхаваўчае значэнне. Трэба вярнуць іх на экран у нашым ўніверсітэце. Гэта асабліва патрэбна нам таму, што нашы студэнты—моладзь, якая нарадзілася значна пазней Кастрычніка, разам са з'яўленнем на экранах гэтых кінофільмаў, а фільмы ваеннага часу многія нашы студэнты не маглі бачыць з-за асобных прычын.

Карысна было-б многія публічныя лекцыі, якія чытаюцца ў нас на факультэтах, падмацаваць затым адпаведнымі кінофільмамі. Напрыклад, пасля лекцыі аб рэвалюцыі 1905 года паказаць кінофільмы «Броненосец Пацёмкін». Кіно—адзін з найважнейшых відаў мастацтваў, і яго трэба правільна выкарыстоўваць.

Трэба арганізоўваць вечары на факультэтах і курсах, асабліва тэматычныя. Цікава і карысна было-б правесці гутаркі на тэмы: «Аб культуры паводзін», «У чалавеку ўсё павінна быць прыгожа», «Аб маральным абліччы савецкага студэнта», сустрэчы студэнтаў старэйшых курсаў з малодшымі, літаратурныя віктарыны і г. д.

Вялікае выхаваўчае значэнне мае калектыўнае наведванне тэатраў і кіно з абавязковым абмеркаваннем фільма або спектакля.

Вельмі мала ў нас праводзіцца канферэнцый чытачоў. Такія канферэнцыі—па асобных літаратурных творах або тэмах—развіваюць эстэтычны густ, вучаць правільна разумець і ацэньваць мастацкія творы. Для канферэнцый чытачоў можна было-б рэкамендаваць многія тэмы, звязаныя з гісторыяй грамадзянскай і Айчыннай войнаў, будаўніцтвам сацыялізма і камунізма. Такім вечарам можна надаць і прафесіянальны ўхіл і г. д.

Разгортванне культурна-масавай работы з ахопам усяго калектыва студэнтаў і работнікаў ўніверсітэта—справа партыйных, комсамольскіх і прафсаюзных арганізацый. Гэта—гавары абавязак усяго прафсаўска-выкладчыцкага складу.

Ф. БАРАВІК,
член парткома БДУ.

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

Пролетары ўсіх краін, еднаццася!

Орган парткома, рэктарата, камітэта ЛКСМБ, прафкома і мясцкома Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна

№ 28 (240)

Субота, 10 снежня 1955 года.

Цана 20 кап.

ПА НАШАМУ УНІВЕРСІТЭТУ

★ ★ ★

СУСТРЭЧА СТУДЭНТАў З АРТЫСТАМІ

Днямі адбылася сустрэча студэнтаў 4 і 5 курсаў аддзялення журналістыкі з артыстамі Беларускага дзяржаўнага акадэмічнага тэатра імя Я. Купалы, на якой быў абмеркаваны спектакль «У добры час» па п'есе В. Розава.

Выступаючыя А. Вярцінскі, Я. Крыскавец, Н. Адамчык і іншыя адзначылі, што спектакль у асноўным з'яўляецца творчай удачай калектыва артыстаў.

Побач з гэтым было ўказана на шэраг недахопаў: дрэннае мастацкае афармленне, няправільнае вымаўленне беларускіх слоў некаторымі артыстамі.

З адказным словам выступілі артысты Ю. Галкін, Л. Драздова, В. Кудрэвіч, Б. Дакальская, М. Лапідус, З. Браварская, Б. В. Мірскі, якія згадзіліся з адзначанымі недахопамі і абавязаліся іх выправіць.

— Сустрэча з вамі прынесла нам многа карысці,—сказаў у заключэнне П. Малчанаў.—Мы пастараемся, каб падобныя абмеркаванні спектакляў са студэнтамі аддзялення журналістыкі наладжваліся значна часцей.

В. ВІШАНКІН.

НАША МАСТАЦКАЯ САМАДЗЕЙНАСЦЬ

На біялагічным факультэце аб'яўлен конкурс на лепшы факультэцкі вечар. Удзельнічаць у ім будуць усе курсы.

На факультэце створан хор, якім кіруе Бэла Вінагралава. Ён ужо выконвае такія папулярныя песні, як «Зязюлька», «Маскоўскія агні».

Драмкалектыў рыхтуе п'есу А. П. Чэхова «Вяселле». Распачаў сваю работу і танцавальны калектыў, якім кіруе студэнтка ІІІ курса аддзялення біялогіі Смірнова.

В. ШАЛАТОНІН,
студэнт І курса біяфака.

ВЕЧАР, ПРЫСВЕЧАНЫ ДНЮ КАНСТЫТУЦЫІ

Адбыўся вечар студэнтаў ўніверсітэта, прысвечаны знамянальнай даце—Дню Савецкай Канстытуцыі. Даклад аб значэнні Савецкай Канстытуцыі зрабіў дацэнт В. А. Дарогін. Пасля даклада быў дадзен канцэрт мастацкай самадзейнасці сіламі студэнтаў ўніверсітэта.

Былі выкананы песні савецкіх кампазітараў. З поспехам выступіла група маладых вакалістаў, якая выканала «Песню французскага салдата».

Урывак з рамана М. Шалахава «Яны змагаліся за Радзіму» прачытаў студэнт Г. Герасіменка.

Я. ГОМАН.

ЛЕПШЫЯ ПАКОІ АТРЫМАЛІ ПРЫЗЫ

У інтэрнаце ўніверсітэта па Бабруйскай вуліцы (корпус «А») у кутку адпачынку старшым лепшых пакояў былі ўручаны каштоўныя прызы.

Да месячніка германа-савецкай дружбы

Ва ўніверсітэце адбыўся вечар, прысвечаны месячніку германа-савецкай дружбы.

З інфармацыйным дакладам «Нямецкая навуковая літаратура ў фондах бібліятэкі ўніверсітэта» выступіла старшы бібліятэкар О. Л. Ніканова. Яна расказала, што ў бібліятэцы ўніверсітэта знаходзіцца багатая даведчаная і навуковая літаратура нямецкіх вучоных па шматлікіх пытаннях фізікі, хіміі, медыцыны, біялогіі і г. д. Вучоныя ўніверсітэта—прафесары Вінберг, Лукашоў, Паўлючэнка, Старобінец, кандыдат хімічных навук Свірыдаў і іншыя знаёмыя з дасягненнямі замежных даследчыкаў. Дакладчыца таксама паведаміла, што ў бібліятэку рэгулярна паступаюць Вучоныя запіскі з Берлінскага і Галенскага ўніверсітэтаў і Патсдамскага педагагічнага інстытута. З Растоцкага ўніверсітэта ў апошні

час атрыманы серыі зборнікаў, прысвечаных навуковым светапоглядам К. Маркса, Ф. Энгельса і гісторыі заснавання камуністычнай партыі Германіі.

Прысутнымі былі выказаны пажаданні, каб выпускаемы бібліятэкай інфармацыйны бюлетэнь даваў разгорнутую даведку аб паступіўшых выданнях замежнай літаратуры, каб гэтая літаратура шырай выкарыстоўвалася нашымі лабараторыямі, кафедрамі замежных моў, студэнцкімі навукова-даследчымі гурткамі.

З кароткім дакладам аб дасягненнях нямецкай мастацкай літаратуры выступіў дацэнт Д. Е. Фактаровіч.

У заключэнне студэнты Мацкевіч, Канонік, Ляшкewіч і Лебедзева прачыталі на нямецкай мове вершы Бехера, Вайнерта і Брэхта.

І. КІРЫЛАУ.

Мы з гонарам выканаем Ваш наказ

Дарагія сябры!

З вялікай радасцю прачыталі мы Ваша пісьмо. І як радасна стала на душы ў кожнага з нас, калі даведаліся, што Вы выслалі нам літаратуру. Мы шчаслівыя тым, што аб нас клапаціцца нашы землякі-беларусы.

Сябры! Наш соўгас размешчан у 130 кілометрах ад чыгункі. Спачатку, як і ва ўсякай новай справе, нам давлялася значна нямагла вялікіх цяжкасцей. Прыходзілася размяшчацца ў халодных вагончыках і палатках, непадрыхтаваных да зімы, у маленькіх пакойчыках мясцовага насельніцтва. Таксама ў пачатку веснавых палых работ у нашым соўгасе востра адчувалася нястача тэхнікі і сельскагаспадарчага інвентару, з-за чаго прыйшлося з вялікім спазненнем выехаць на палывыя работы. І ўсё-такі наш соўгас план веснавой сябу выканаў на 100 працэнтаў, гэтаму вельмі дапамагла добрая праца нашай моладзі і комсамольцаў.

Першую барану на цаліне прапраў былі фармаўшчык завода імя Кірава г. Мінска, трактарыст Іван Куляшоў. Ён з кожным днём набываў вопыт і сваёй працай натхняў астатніх. Яго прыкладу паследавалі і астатнія таварышы гэтай брыгады. Яны ўсе сталі штодзённа перавыконваць нормы выпрацоўкі за змену і сваімі паказчыкамі вывялі сваю трактарную брыгаду на першае месца.

Выдатна працавалі і рабочыя агароднай брыгады, якая складаецца з дзяўчат. Яны вырасталі добры ўраджай гарод-

ніх культур. Прыклад у працы паказваюць Марыя Макарава, Соф'я Спарыш, Галіна Александровіч і многія іншыя.

Набыўшы вопыт у сельскагаспадарчых работах на веснавой сябе, соўгас датэрмінова выканаў план узяцця цаліны пад ураджай 1956 года. Пры норме 15000 гектараў соўгас узяў 16000 гектараў цаліны.

Цяпер перад намі стаіць найважнейшая і галоўная задача—забяспечыць сябе жыллымі дамамі і памяшканнямі для жывёлы. За вырашэнне гэтых задач гораца ўзяліся моладзь і комсамольцы соўгаса. Сіламі будаўнікоў і механізатараў пабудавана 9 чатырохкватэрных дамоў, 5 саманнх чатырохкватэрных дамоў, магазін, сталовая, два інтэрнаты, пякарня, лазня. Арганізуюцца маладзёжныя нядзельнікі па абсталяванню клуба, ёсць спортпляцоўка і валебольнае поле.

Наша комсамольская арганізацыя складаецца з 120 комсамольцаў, і ўсе яны прымаюць актыўны ўдзел у рабоце, ва ўсім дапамагаюць дырэкцыі соўгаса. Моладзь у нашым соўгасе выдатная; зараз яна дабіваецца хутчэйшага завяршэння будаўніцтва ў гэтым годзе.

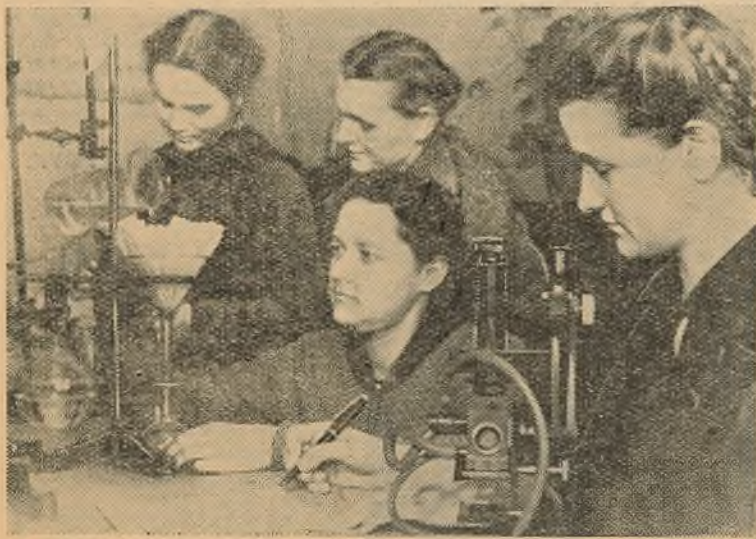
Дарагія сябры! Дзякуем Вам за аказаную нам дапамогу ў літаратуры, за Вашу ўвагу да нас.

Няма сумнення, што з гэтага часу мы з Вамі будзем мець дружную рэгулярную пераліску.

Ад усяе душы жадаем выдатных поспехаў у вучобе, выпускнікам—выдатных поспехаў у выбранай прафесіі.

Ад імя комсамольскай арганізацыі зернесоўгаса «Мытыкульскі» — сакратар комсамольскай арганізацыі Ю. ЛЕШАКОУ.

Я. ВЕРАС.

На практычных занятках па біяхіміі раслін. (Справа налева) Зіна Тарасевіч, Ліда Бяляева, Света Чарнаўсава і кандыдат біялагічных навук Наталля Сцяпанайна Суднік.

Творча вывучаць палітычную эканомію

Марксісцка-ленінская палітычная эканомія займае выключна важнае месца ў сістэме падрыхтоўкі спецыялістаў для ўсіх галін народнай гаспадаркі і культуры. Яна узбройвае іх веданнем аб'ектыўных законаў грамадскага развіцця і ўменнем карыстацца імі ў справе пабудовы камуністычнага грамадства ў нашай краіне.

Як марксізм-ленінізм у цэлым, марксісцка-ленінская палітычная эканомія з'яўляецца не догмай, а кіраўніцтвам к дзеянню. Марксізм-ленінізм — вораг дагматызма, ён не прызнае нязменных вывадаў і формул, абавязковых для ўсіх эпох і перыядаў. Асобныя палажэнні і вывады марксізма, якія ўжо ўстарэлі, не могуць не замяніцца новымі палажэннямі і вывадамі, што адпавядаюць новым гістарычным умовам.

Класічным узорам замены ўстарэлых палажэнняў і вывадаў марксізма з'яўляецца новая закончаная тэорыя сацыялістычнай рэвалюцыі, створаная В. І. Леніным на асно-

ве глыбокага марксісцкага аналізу імперыялістычнай стадыі ў развіцці капіталізма. Ленінская тэорыя аб магчымасці перамогі сацыялізма першапачаткова ў некалькіх і нават у адной, асобна ўзятай краіне, ідэйна узброіла рабочы клас і яго партыю на пераможную барацьбу за знішчэнне капіталізма і стварэнне новага сацыялістычнага грамадскага ладу.

«Мы вывучаем марксізм-ленінізм,—гаварыў М. І. Калінін,— не для таго, каб ведаць яго фармальна, як раней вывучалі катэхізіс. Мы вывучаем марксізм-ленінізм, як метад, як інструмент, пры дапамозе якога мы правільна вызначаем нашы палітычныя, грамадскія і асабістыя паводзіны. Мы лічым, што гэта самая магутная зброя чалавека ў яго практычных жыцці».

Аднак у падыходзе да вывучэння марксісцка-ленінскай эканамічнай тэорыі яшчэ не ліквідаван дагматызм і начотніцтва. Гэта праяўляецца ў тлумачэннях тэарэтычных палажэнняў і вывадаў палітычнай эканоміі ў адрыве ад канкрэтна-гістарычнай абстаноўкі, у механічным іх завучванні і няўменні прымяняць іх на практыцы, у жыцці. Сувязь тэорыі з практыкай, іх адзінства—неабходная ўмова для авалодання марксісцка-ленінскай тэорыяй.

Пры вывучэнні палітэканоміі сацыялізма вельмі важна зразумець, як аб'ектыўныя эканамічныя законы сацыялізма пазнаюцца і ўмела выкарыстоўваюцца Камуністычнай партыяй і саветскай дзяржавай у іх шматграннай дзейнасці па кіраўніцтву народнай гаспадаркай.

Рашэнні вераснёўскага, лютаўска-сакавіцкага, студзенскага і ліпенскага Пленумаў ЦК КПСС паказваюць, як наша партыя будзе сваю палітыку ў адпаведнасці з эканамічнымі законамі сацыялізма, як яна выкарыстоўвае гэтыя законы ў інтарэсах грамадства, як у яе дзейнасці арганічна спалучаецца тэорыя з практыкай.

Адрыву тэорыі ад практыкі цягне за сабой адмоўныя вынікі. Гэта можна бачыць, у прыватнасці, на наступным прыкладзе. Вядома, што да апошняга часу некаторыя саветскія эканамісты лічылі, што ў сацыялістычным грамадстве няма маральнага зносу

тэхнікі, што пры сацыялізме існуе быццам толькі фізічны знос абсталавання. Прычым гэта выдалася імі за адну з пераваг сацыялістычнай сістэмы гаспадаркі.

Падобны погляд на маральны знос тэхнікі пры сацыялізме нанёс значную шкоду справе тэхнічнага прагрэсу ў нашай краіне, паколькі ён, па сутнасці, апраўдваў коснасць і кансерватызм у развіцці тэхнічнай думкі.

Марксісцка-ленінская палітэканомія, якая раскрывае заканамернасці непазбежнай гібелі капіталізма і перамогі камунізма, не можа не выклікаць да сябе нянавісці з боку буржуазіі і яе ідэолагаў.

Таму важнейшай задачай як выкладання, так і вывучэння палітэканоміі з'яўляецца вострая крытыка і выкрыццё ўсіх варожых марксізму-ленінізму тэорый.

У нашай краіне эксплуатацыйскія класы даўно разбіты і ліквідаваны, але яшчэ захаваліся перажыткі буржуазнай ідэалогіі. Аб гэтым сведчаць варожыя марксізму-ленінізму погляды асобных эканамістаў па пытанню аб суднаходнасці цяжкай і лёгкай прамысловасці. Мерапрыемствы партыі і ўрада па крутому ўздзею сельскай гаспадаркі і расшырэнню вытворчасці тавараў народнага ўжытку яны тлумачылі як адмову ад устаноўкі на фарсіраванае развіццё цяжкай прамысловасці, адмаўлялі неабходнасць пераважнага росту вытворчасці сродкаў вытворчасці. Наша партыя асудзіла сцярджэнні гэтых гора-тэарэтыкаў як негрунтоўныя і шкодныя для справы камуністычнага будаўніцтва.

Каб авалодаць палітычнай эканоміяй, студэнтам неабходна ўпорна і сістэматычна працаваць над вывучэннем твораў класікаў марксізма-ленінізма.

Абавязак выкладчыкаў палітэканоміі заключаецца ў тым, каб зацікавіць студэнтаў сваім прадметам, дапамагчы ім разумець выкладаемы матэрыял, а не механічна завучваць асобныя палажэнні і фармулы, прывучыць студэнтаў самастойна і настойліва працаваць над вывучэннем твораў Маркса, Энгельса, Леніна і Сталіна.

Т. БАЗЫЛЕУ,
заг. кафедрай палітэканоміі.

Яе паважаюць на курсе

Студэнты ІІ курса аддзялення біялогіі працавалі непадалёк ад калгаснай сядзібы. Напэўна і сёння працоўны дзень закончыўся б у сем гадзін вечара, калі б не дождж, які прымусіў забегчы студэнтаў у чырвоны куток, што на ўсходнае жывёлагадоўчага двара.

Сюды, нібы па загаду, сабраліся ўсе, хто працаваў непадалёк. Тут і брыгадзір першай палыводчай брыгады калгаса імя Дзержынскага, і намеснік сакратара факультэцкага камсамольскага бюро Лідзія Хадарэнка, і іншыя. Апошняя прыбегла Мая Сяляева, жвавая вясёлая дзяўчына з адкрытым выразам твару. Яна прынесла навіны з пятай палыводчай брыгады.

— Нас тут трынаццаць чалавек,—сказала Мая.— Можна правесці «лятучку», падагуліць вынікі работы за сямідзёнку.

— А потым выпусім «бавы лісток»,—уставіла Лідзія Хадарэнка.

— Абавязкова!

Студэнты адразу адчулі, што Сяляева хоча паведаміць нейкія важныя факты.

— Я толькі што прышла з пятай брыгады. Там нашы аднакурснікі выходзяць на работу ў 9 гадзін, а мы ў 10. Вось чаму вынікі ў іх лепшыя. У нашай-жа групе многія лодырнічаюць. Чаму, напрыклад, Курцар учора не вышла на работу? Усё хварэа?

Студэнтка спрабавала апраўдвацца, але дарэмна.

...З калгаса студэнтаў праводзіла мясцовая моладзь.

— Прыязджайце часцей да нас! Будзеце жаданымі гасцямі! Святочны нумар газеты трэба добра аформіць!

— Абавязкова прыедзем,—адказала за ўсіх Сяляева.

...Справаздачна - выбарчы сход прайшоў бурна. Студэнты актыўна абмяркоўвалі работу курсовага бюро. І пра што-б ні гаварылі, усе адзначалі, што работа групы на належным узроўні. У склад новага бюро

адным з першых было названа прозвішча Маі Сяляевай.

— Зноў выбралі групорам,—скардзілася, жартуючы, Мая, а сама думала: «Цяпер буду працаваць яшчэ лепш».

На апошнім перапынку Мая затрымала Аню Сасноўскую і сказала:

— Заўтра ў 9 гадзін зайдзі ў камітэт камсамола.

У Ані аж закалацілася сэрца.

«Заўтра? У камітэт?! Навошта? Напэўна, што камсамольскага даручэння не выканалі на летніх канікулах!»

Гэтая думка вельмі ўсхвалявала дзяўчыну.

Але сакратар камітэта сустрэў яе вельмі ветліва. Хваляванне, як рукой зняло. Сакратар паведаміў, што

яна будзе працаваць агітатарам на «Аўтапрамбудзе».

Дамоў Аня ішла праз скверык, што каля інстытута Народнай гаспадаркі. Надвор'е было добрае. Па аляях гуляла моладзь. Відаць, студэнты. «Вось ідзе Барыс Янушаў!.. Дык тут і аднакурснікі! Не, я нікуды не пайду. Буду рыхтаваць даклад, а паслязаўтра пакажу Маі. Яна за мяне непакоіцца».

Мая Сяляева працуе групорам другі год. За гэты час яе палюбілі студэнты, як свайго лепшага сябра. З яе дапамогай курс стаў дружным, згуртаваным калектывам.

Любіць Мая Сяляева прайсці па пакоях інтэрната, пагутарыць са студэнтамі, распытаць пра жыццё іх бацькоў, пра калгас...

Добра, цікава працаваць у такой групе, дзе кожны студэнт бачыць перад сабой вялікую мэту.

...Экспедыцыі на прадпрыемствы горада, культпаходы і дыпуты па кнігах, грунтоўныя адказы на семінарах,—вось чым жывуць студэнты ІІ курса аддзялення біялогіі. Цяпер яны рыхтуюцца да дыпуту па п'есе В. Розава «У добры час».

Уперадзе вялікія справы. А колькі іх!...

Б. УЛЬЯНКА.

УЗОРНЫ ПАРАДАК У ПАКОЯХ

З першага дня пасялення студэнтаў-першаккурснікаў у інтэрнаце па вуліцы Няміга пачалася барацьба за ўзорны парадак і чыстату ў кожным студэнцкім пакоі. Тут пачала выходзіць наценгазета «За ўзорны парадак», створана група для правэркі санітарнага становішча пакояў. Вынікі правэркі заўсёды абвешчваюцца студэнтам. У інтэрнаце арганізавана пастаяннае дзяжурства.

Заўсёды чыста і ўтульна ў пакоі № 2, дзе жывуць дзяўчаты. Хто ні прыдзе сюды, адразу ж кідаецца ў вочы чыстата. У добрым утрыманні кватэры ёсць нейкая доля стараннай работы старасты пакоя Алы Гусевай, якая сур'ёзна змагаецца за належны парадак. Такіх чыстых пакояў у інтэрнаце нямала. Пакоі № 5 (стараста Е. Васільеў), № 18 (стараста Л. Верына) заўсёды пры правэрцы атрымліваюць таксама вышэйшыя адзнакі.

Б. ПАЛАШУК.

Ці так трэба абараняць гонар факультэта?

28 лістапада студэнты ІІІ курса біялага-глебавага факультэта сарвалі семінарскія заняткі па дарвінізму. За хвіліну да пачатку заняткаў дэлегаты курса тт. Белыхост, Малалетава з'явіліся ў дэканат папярэдзіць выкладчыка, што ўся група была ў тэатры і таму не падрыхтавалася да семінарскіх заняткаў. Гэта ўжо трэці па ліку зрыў заняткаў. Калі ў мінулым годзе студэнты глебавага аддзялення праявілі праціваць, сістэматычна і ўпорна працуючы, паспяхова пераадолявалі ўсе цяжкасці, то ў бягучым годзе на ІІІ курсе становіцца рэзка пагоршылася. Прычына гэтага—сур'ёзнае падзенне працоўнай дысцыпліны сярод студэнтаў. Іменна таму з запланаваных семінарскіх заняткаў давялося правесці толькі тры. Ды і на гэтых занятках студэнты не былі дастаткова актыўнымі, бо большасць з іх негрунтоўна і няўважліва чытала кнігі класікаў біялогіі.

Праведзены перад лекцыямі хвілінныя апытанні паказалі, што матэрыял папярэдніх лекцый студэнтамі зусім не працываецца, нягледзячы на тое, што студэнты былі папярэджаны не толькі аб неабходнасці праглядаць гэты матэрыял, але і аб самім факце апытанняў. Справа дайшла да таго, што некаторыя студэнты (як, напрыклад, Голуб) у час лекцыі па дарвінізму апрацоўваюць вынікі лабараторных заняткаў па глебазнаўству, хаця ведаюць, што вывучаць дарвінізм можна толькі па лекцыях—падручнікаў і дапаможнікаў па гэтаму курсу няма. Недаацэнка такога курса, як дарвінізм, яго значэння ў практычнай

дзейнасці глебазнаўцы-біёлага, сведчыць аб страце цікавасці да найбольш агульных установачых пытанняў, аб няправільным падыходзе некаторых студэнтаў да авалодання спецыяльнасцю.

Недастатковая зацікаўленасць у набыцці патрэбных ведаў сведчыць таксама аб прытупленні палітычнай вастрыні ў рабоце камсамольскай арганізацыі курса, якую ўзначальвае т. Ярашэвіч.

На курсе да гэтага часу няма прынцыповай крытыкі недахопаў, не вядзецца барацьба з эгаізмам, які ставяць асабістыя інтарэсы вышэй грамадскіх, не абмяркоўваюцца пропускі студэнтамі заняткаў па няўважлівых прычынах (Голуб, Зыль) і інш.

Таму і ўся работа курса ў цэлым прадаўжае пагаршацца.

Цяпер, калі да экзаменацыйнай сесіі засталіся лічаныя дні, камсамольскай арганізацыі ІІІ курса глебавага аддзялення і факультэцкаму бюро неабходна сур'ёзна палепшыць вытворчую і палітыка-выхаваўчую работу на курсе.

Неабходна, каб камсамольскае бюро ІІІ курса ператварылася, нарэшце, з канстатара няўдач у арганізатара калектыва. Трэба павысіць адказнасць студэнтаў за вынікі вучобы ў універсітэце. Толькі пры такіх умовах курсу ўдасца пераадолець узнікшыя труднасці і паспяхова здаць экзамены з імняй сесіі.

(Газета «За мічурынскую біялогію»).

ТРАДЫЦЫЙНАЯ СУСТРЭЧА

Слаўныя літаратурныя традыцыі мае БДУ імя В. І. Леніна. У яго сценах у свой час вучыліся беларускія паэты К. Крапіва, П. Броўка, П. Глеб-ка, П. Трус, А. Якімовіч і іншыя. Маладыя пісьменнікі А. Васілевіч, І. Мележ, М. Гамолка таксама атрымалі адукацыю ў нашым універсітэце.

Як і некалькі год назад, у літаратурным гуртку (кіраўнік кандыдат філалагічных навук І. Я. Науменка) праходзяць цікавыя вечары, на якіх абмяркоўваюцца творы пачынаючых паэтаў і пісьменнікаў.

Гурткуцы трымаюць цесную сувязь з пісьменніцкім асяроддзем сталіцы. Па ініцыятыве літаратурнага гуртка ў універсітэце адбылася канферэнцыя, прысвечаная традыцыйнай сустрэчы чытачоў з супрацоўнікамі часопіса «Маладосць».

Ва ўступным слове рэдактар часопіса Аляксей Кулакоўскі расказаў аб рабоце рэдакцыі, аб задачах часопіса ў справе выхавання саветскай моладзі.

Выступіўшыя студэнты Вярцінскі, Барадулін, Пільшчыкаў, Клышко, Слагада, Яскевіч і іншыя зрабілі рад каштоўных заўваг у адрас часопіса, выказалі пажаданні.

Паэты М. Танк, М. Лужанін, Я Брыль, М. Аўрамчык, А. Вольскі прачыталі свае новыя вершы, далі адказы на шматлікія пытанні прысутных і падзяліліся сваімі творчымі планами.

І. ЦІШЧАНКА.

ПІСЬМО У РЕДАКЦЫЮ

Пажаданне студэнтаў

Кінофільмы ў гэтым годзе даволі часта дэманструюцца ў універсітэцкім клубе. Тэматыка іх самая рознастайная.

Ад многіх студэнтаў часта можна пачуць такое пажаданне: «Добра было б, каб перад дэманстрацыяй фільма праводзіліся гутаркі, каментарыі да фільма. На гэтых гутарках можна было б расказаць студэнтам, наколькі ён адпавядае гістарычнай рэальнасці, паказаць розніцу паміж творами, па якому зроблен фільм, і фільмам, наколькі апошні выпраўляе памылкі аўтара і г. д.

Такія кароткія, на 5—10 мінут, каментарыі да фільмаў будуць карыснымі не толькі для студэнтаў фільмака, а і для ўсіх студэнтаў універсітэта. Гэта дапаможа глыбей зразумець ідэю фільма, яго вартасці.

В. ЗАРЭЦКІ,

студэнт філалагічнага факультэта.

Днямі ў пакоі адпачынку інтэрната ў корпусе «А» адбылася сустрэча студэнтаў фільмака з Героём Саюза А. В. Кірсанавым. З вялікай цікавасцю праслухалі студэнты ўспаміны А. В. Кірсанова аб гераічных падвігах у дні Вялікай Айчыннай вайны.

НА ЗДЫМКУ: сустрэча студэнтаў з Героём Саюза.

Фото Л. БОНДАРА.

Мастацкая самадзейнасць павінна быць масавай

Неяк на адным з пасяджэнняў камітэта комсамола разбіралася персанальная справа студэнткі ІІ курса фізіка-матэматычнага факультэта В. Ескавай.

— Скажыце, калі ласка, — звярнуўся адзін з членаў камітэта да Ескавай, — якія комсамольскія даручэнні вы зараз маеце?

— Ніякіх.

— А ў мастацкай самадзейнасці ўдзельнічаеце?

— Цяпер не. На першым курсе займалася ў харэаграфічным калектыве, а ў гэтым годзе рашыла пакінуць. Вы-ж павінны разумець... Адным словам, я ўжо вышла з гэтага ўзросту. Няўжо гэта не зразумела?

Слухаючы такую заяву, можна падумаць, што Валяціне Ескавай ужо даўно пераваліла за 30 гадоў. Але не спытайцеся рабіць вывады. Ёй толькі 18 год, і займаецца яна на другім курсе.

Нельга тут не прывесці другі прыклад. Не так даўно мы атрымалі пісьмо ад былога студэнта філалагічнага факультэта Міхаіла Корчыца. Пяць гадоў ён быў удзельнікам нашага аркестра. Цяпер ён працуе выкладчыкам сярэдняй школы. Вось што ён піша:

«Сумую па калектыву аркестра. З якім задавальненнем хадзіў-бы я зараз на рэпетыцыі, не кажучы ўжо аб выступленнях... Памятаю, як нас часамі «адчыталі» за пропускі рэпетыцый. Як мы не мелі рацыі, калі апраўдваліся, спасылаючыся на загрузанасць».

Гэтыя два прыклады ярка сведчаць аб тым, наколькі парознаму адносіцца студэнты да ўдзелу ў калектывах мастацкай самадзейнасці.

Такіх, як Валяціна Ескава, якія лічаць для сябе непрыстойным удзельнічаць у самадзейнасці, ва ўніверсітэце няма. Многія з іх лічаць для сябе дастатковым тое, што яны ўдзельнічалі ў мастацкай самадзейнасці яшчэ будучы піонерамі.

Камітэт комсамола, грамадскія арганізацыі ўніверсітэта павінны больш увагі ўдзяляць развіццю мастацкай самадзейнасці. Ці можна лічыць нармальным той факт, што такія студэнты, як Фішман (фізфак), Пераверзева, Кісялёва, Барташэвіч (філфак), Пруднікава (хімфак) і іншыя прапускаюць амаль палову праводзімых рэпетыцый хору, а комсамольскія арганізацыі факультэтаў мірацца з гэтым?

У нас ёсць вялікая колькасць актыўных удзельнікаў мастацкай самадзейнасці, сапраўдных энтузіястаў гэтай справы. Гэта студэнты І. Дзешко, П. Чарнуха, Л. Хількевіч, В. Шапчыц, Р. Хмыль, В. Яноў-

ская, В. Цішкевіч, А. Лунін, А. Чэркасаў і многа іншых. У гэтых таварышаў трэба павучыцца правільна разумець неабходнасць удзелу ў рабоце мастацкай самадзейнасці і знаходзіць для гэтага час, даражыць гонарам свайго калектыву.

Вялікім недахопам у рабоце нашых самадзейных калектываў з'яўляецца таксама і тое, што ў некаторых з іх вельмі слаба пастаўлена палітыка-выхаваўчая работа. Гэта—вынік слабай увагі грамадскіх арганізацый. Ва ўніверсітэце існуе дрэнная звычка—варта толькі каго-небудзь з удзельнікаў мастацкай самадзейнасці выбраць у комсамольскі або профсаюзны орган, як яны адразу-ж пакідаюць калектыву мастацкай самадзейнасці. Так, напрыклад, зрабіла студэнтка ІІІ курса фізмата Н. Цярпігор'ева. Аб тым, наколькі карысным, неабходным з'яўляецца ўдзел комсамольскіх актывістаў у самадзейнасці, сведчыць прыклад гістарычнага факультэта. 12 студэнтаў гэтага факультэта ўдзельнічаюць у домрабалаежным аркестры і сістэматычна наведваюць усе рэпетыцыі. У гэтым немаляе заслуга членаў комсамольскага і профсаюзнага бюро факультэта В. Казуцінай і Н. Скроба, якія самі ўдзельнічаюць у аркестры.

Амаль ніякай увагі не ўдзяляе наш мясцовы камітэт рабоце мастацкай самадзейнасці. З вялікай колькасці выкладчыкаў, аспірантаў і супрацоўнікаў універсітэта ў калектывах самадзейнасці ўдзельнічаюць толькі чатыры чалавекі: Л. Тамільчык, А. Рабушка, Т. Ансімава, Е. Яноўіч. А як-бы ўзяліся арганізаванасць, аўтарытэт калектыву, у якім прымалі-б удзел выкладчыкі Карысным было-б у гэтых адносінах пераняць вопыт выкладчыкаў Беларускага політэхнічнага інстытута імя І. В. Сталіна.

У шматлікім калектыве ўніверсітэцкай самадзейнасці займаецца толькі тры камуністы. Студэнт ІІІ курса гістфака камуніст Г. Аўраменка да паступлення ва ўніверсітэт удзельнічаў, і нават кіраваў, аркестрам народных інструментаў. Але ніякія ўгаворы, ніякія перакананні не могуць прымусіць яго ўдзельнічаць у ўніверсітэцкім аркестры. А тав. Аўраменка ніякай грамадскай работай не заняты.

Хочацца быць упэўненым, што комсамольскія і профсаюзныя арганізацыі факультэтаў і ўніверсітэта прымуць неабходныя меры і акажуць дапамогу праўленню клуба ва ўзняцці ўзроўню работы калектываў мастацкай самадзейнасці.

Г. ГЕРАСИМЕНКА,
старшыня праўлення клуба.

К. І. ЛУКАШОУ.

У СТАМБУЛЕ

(Працяг, пачатак у № 24)

У горадзе Стамбуле пераважаюць будынкі еўрапейскага тыпу. Транспарт прадстаўлен трамваімі і аўтобусамі. Ёсць таксама метро, дакладней, невялікі тунель, які злучае Перу з Галатай.

Вакол Залатога Рога многа невялікіх фабрык, майстэрняў, млыноў, складаў і крамак. У поўночнай частцы горада знаходзіцца квартал Фанар (фанарытамі называліся грэчаскія жыхары, патомкі арыстакратычных родаў і візантыйскай знаці). У свой час тут былі размешчаны дамы буйных грэчаскіх купцоў, банкіраў і ліхвароў.

Там, дзе сёння размешчан квартал Эмінэню, у сярэднія вякі знаходзіўся будынак урада, у прасторных пакоях якога цяпер размешчаны ўстановы акругі і горада Стамбула. У гэтай частцы горада, на месцы старажытнага візантыйскага гіпадрома, размяшчаецца Ат мейдан (конскі базар)—арэна шматлікіх янычарскіх мецяюў у сярэднія вякі і цяпер. На гэтай тэрыторыі квартала знаходзіцца таксама невялікая колькасць помнікаў выдатных сярэдневяковых візантыйскіх архітэктараў і скульптураў, а таксама сярэдневяковага турэцкага зодцаства. Выдатным будынкам з'яўляецца сабор Святой Сафіі. Да гістарычных помнікаў адносіцца гіпадром, цяпер называемы Султанскім скверам. Ён пабудаван у час

Рымскай імперыі, пры Канстанціне І і быў разбуран, калі туркі захапілі горад у 1453 годзе. Ад гіпадрома засталіся толькі тры поўразбураныя калоны. Тут-жа знаходзіцца абеліск Тэадосіі, прывезены з Егіпта, а таксама Калона змей.

Захаваліся рэшткі старажытнай сцяны, якой з усіх бакоў быў абкружан горад. Яна пабудавана ў V веку і прызначана была для абароны горада ад шматлікіх ворагаў, цяпер амаль поўнасьцю разбурана.

Тут знаходзіцца найвялікшае ў свеце падземнае водасховішча, якое пабудавана ў VI веку па загаду імператара Юсцініана. З палацаў найбольш відным з'яўляецца Далмабачскі, які дзеліцца на 7 галоўных секцый, у ім налічваецца 200 пакояў.

У горадзе ёсць два ўніверсітэты—Стамбульскі, у якім вучыцца звыш 12 тысяч студэнтаў, і Тэхнічны ўніверсітэт. У апошнім займаецца 2600 студэнтаў.

Ёсць таксама ўніверсітэт у Анкары. Гэты ўніверсітэт—амаль адзіны навучальны ўстанова ў Турцыі.

Турцкі камітэт канферэнцыі арганізаваў таксама экскурсіі па Басфору і Мрамарным моры ў г. Бурсу.

Генадзій ЗОТАУ.

Мары

Гарадок мой
Чапа мне малюецца...
Перад ім
Цягнік прыпыніць рух,
Дзе ільны
І то нават хвалююцца
Ад дзювох
Спрытных тваіх рук.
Мне адлегласць
Сэрца не суцішыла.
Без цябе
Я адчуваю сум.
Ты рукамі
Мне сваімі вышыла
На ўвесь век
Сюзор'е светлых дум.
І здаецца:
Працаўніца ўмелая,
З таямнічай
Сінню у вачах,
Як чаромха,
Ты прыбрана ў белас—
На вясельце
Ў нас з табою шлях.
Едзем мы
Дарогамі знаёмымі,
Песні—
Для чароўнейшай з дзючын.
І жыццё
Для нас смяецца бомамі,
І блакітам
Вабіць далячынь...
Дык няхай
Адступваюць калёсамі
«Та-ла-чы»
Вагоны на пуці.
Белым ранкам,
Срэбранымі росамі
Да цябе
Павінен я прыйсці.

З апошняй пошты

АБ АДНЫМ „ФЕЛЬТОНЕ“

Рэдакцыя газеты «Слова філалага» вырашыла ўзяць пытанне аб падрыхтоўцы да экзаменаў. І вось у чарговым нумары ад 3 снежня г. г. чытаем штосьці накшталт фельетона—«Ён забыў аб прыказцы «Делу время—потехе час». Рэдакцыі не падабаецца, што студэнт ІІ курса беларускага аддзялення Рычард Адамовіч не толькі здае экзамены на выдатна, але і спартсмен, і актыўны ўдзельнік мастацкай самадзейнасці ўніверсітэта.

Газета беспадстаўна прабуе абвінаваціць Рычарда Адамовіча ў тым, быццам ён здае экзамены «штурмам».

Чыталі аднакурснікі Рычарда гэты, з дазволу сказаць, фельетон, і здзівіліся: як можна змяшчаць, хаця і ў насценнай газеце, такі галаслоўны, з неадпавядаючымі сапраўднасці фактамі матэрыял. Так, Рычард Адамовіч спартсмен і ўдзельнік мастацкай самадзейнасці, але кожнаму, хто вучыцца з Рычардам, вядома, што і вучобе ён таксама знаходзіць час. Нездарма-ж аўтар гэтага «фельетона» Кропля (ён-жа А. Падлужны) узяўся спачатку пісаць нарыс аб Рычардзе Адамовічу. Нарыс не атрымаўся.

— Дык няхай будзе фельетон!—дружна прагаласавалі члены рэдакцыі. І Кропля-Падлужны спрабуе ўжо высмеяць выступленні Рычарда на вечарах мастацкай самадзейнасці, яго заняткі спортам. «Фельетон» пачынаецца словамі: «На нашым факультэце шмат цудоўных студэнтаў».

Сапраўды, на філалагічным факультэце шмат выдатнікаў вучобы і добрых грамадскіх работнікаў, і адным з іх з'яўляецца Рычард Адамовіч. Газета «Слова філалага» няўдала выбрала аб'ект свайго крытыкі.

Басфор уяўляе сабой праліў даўжынёй у 29 кілометраў. Найбольшая шырыня яго 3,3 кілометра. Самае вузкае месца знаходзіцца паміж Румеліхисарам і Анадалухисарам—700 метраў.

Мрамарнае мора нагадвае вялікі вадаём у форме эліпса, даўжыня якога 200 кілометраў і шырыня каля 85. Мора мае некалькі такіх буйных заліваў, як Ізміцкі, Гемліцкі і інш. Яго глыбіня месцамі дасягае 1200 метраў. Берагі высокія, крутыя, часамі гарыстыя.

...Сучасная Бурса знаходзіцца на месцы старажытнай Прусы, заснаванай у 184 годзе да нашай эры. Яна налічвае каля 130 тысяч жыхароў і, паводле турэцкага маштаба, з'яўляецца буйным прамысловым і гандлёвым цэнтрам. Гэта тыповы ўсходні горад з вузкімі крывымі вуліцамі, значную частку якіх займаюць шматлікія алеі высокіх цёмназялёных кіпарысаў і таполяў. Горад славіцца сваімі выдатнымі крыніцамі і сернымі ваннамі. Тут ёсць фабрыкі: шоўкавая, тэкстыльная, прадзільная і інш. Працуюць прадпрыемствы па перапрацоўцы сельскагаспадарчай сыравіны, развіты

ПА «УВАЖЛИВА» ПРИЧИНЕ

Студэнты Н. Маркін, І. Валнейка, Г. Нікалаева (ІІ хімфак), Ю. Сапажэнкаў, В. Лашук (білфак) спазняюцца і прапускаюць лекцыі, спасылаючыся на розныя прычыны.

Цяжка паспець у час на заняткі калі няма рэактыўнага трамвая.

АД ЛІШКУ АДУКАЦЫІ

Студэнтка V курса аддзялення журналістыкі П. Афімцава груба адносіцца да тэхнічнага персаналу.

— Эй, бабка! Хутчэй крэсла! Мне ў аўдыторыю! Я сёння лекцыю слухаць буду!

У ІНТЭРНАЦЕ

Кухня інтэрната пасля таго, як у ёй пагаспадарылі студэнткі ІІ курса аддзялення журналістыкі Гнедзіна і Карцава.

ПА СЛЯДАХ МІНУЛАГОДНЯІ КРЫТЫКІ

Аб дрэннай рабоце кубавых у інтэрнатах гаварылася яшчэ ў мінулым годзе.

А Б'ЯВА

Здавайце канспекты, пісьмы, старыя заявы ў прафком і адміністрацыю-гаспадарчую частку з просьбай забяспечыць інтэрнат кіпячым, а таксама старыя галошы, бацінкі і скрынкі ад пасылак у кубавую інтэрната на вуліцы Свердлова, бо адміністрацыя не здольна даставіць туды патрэбнае паліва.

Сваімі сіламі дадзім студэнтам высокакасны кіпяток!

ВА УНІВЕРСІТЭЦКІМ СКВЕРЫ

Ужо некалькі год ва ўніверсітэцкім скверы, на які глядзіць акно праэктара на адміністрацыю-гаспадарчай рабоце, стаіць васьм гэтага «скульптура».

саматужны выраб прадметаў шырокага ужытку.

Бурса—адзін з курортаў Турцыі. Сюды, на мінеральныя воды, штогод прыязджае вялікая колькасць хворых. Заўсёды тут многа турыстаў. Для іх абслугоўвання пабудавана вялікая гасцініца, якая рэкламуецца самай лепшай на ўсім Бліжнім Усходзе.

У Мрамарным моры (непадалёк ад Стамбула) размешчаны Прындавы астравы. У іх складзе—9 невялікіх астраўкоў. Раней яны называліся Прыест (свяхшчэннымі) астравамі. У перыяд упадку Візантыйскай імперыі манастыры і канвенты выкарыстоўвалі іх, як месца для пакарання прынцаў і прынцаў, адхіленых ад трона, у выніку чаго яны атрымалі назву Прындавых астравоў. Зараз яны з'яўляюцца курортным месцам для знаці. На адным з астравоў размешчана марская военная школа.

(Працяг будзе)

«БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ»
3 стар. 10 снежня 1955 года.

СЯБРЫ! ШТУРМУЙЦЕ НОВЫЯ РЭКОРДЫ!

★ У ГУРТКАХ СМЕЛЫХ І СПРЫТНЫХ ★ ЁН ВЫКАНАЎ НОРМУ МАЙСТРА
★ ЛЁГКААТЛЁТЫ РЫХТУЮЦА ДА ЛЕТНІХ СПАБОРНІЦТВАЎ

ГЭТА ВАША СПРАВА, КОМСАМОЛЫЦЫ!

Ва ўніверсітэце секцыя лёгкай атлетыкі — самая шматлікая. У дзевяці групх рэгулярна займаецца больш за сто студэнтаў. З лепшых спартсменаў створана зборная каманда. Многія з яе складу, як, напрыклад, І. Дабралюбаў, В. Ціток, Л. Увараў, В. Кіслік, Л. Станішэўскі, А. Праноўіч, З. Духоўская, М. Лаўрыновіч і іншыя, уключаны ў зборны маладзёжны калектыў горада, які будзе абараняць спартыўны гонар сталіцы ў складзе другой каманды на Усебеларускай спартакіядзе ў 1956 годзе.

Асноўная наша задача ў гэтым навучальным годзе — падрыхтаваць моцную каманду ўніверсітэта да ІІ спартакіяды ВНУ Беларусі.

У 1955 годзе мы выступалі няўдала, занялі толькі 4-е месца. І гэта нас да многага абавязвае. Бюро лёгкаатлетычнай секцыі на сваім пасяджэнні вырашыла давесці да кожнага студэнта індывідуальнае заданне.

Так, 6 студэнтаў атрымалі заданне выканаць нарматывы першага разраду, 15 — другога і больш за 20 — трэцяга. Рэалізацыя гэтага рашэння дазволіць нам стварыць каманду больш моцную, чым яна была ў гэтым годзе.

Большасць рэкордаў ўніверсітэта абноўлена ў гэтым годзе. Гэта, бясспрэчна добра. Трэба, аднак, глядзець не толькі на колькасць гэтых адноўленых рэкордаў, але і на іх вынікі. Яны ў нас не бліскучыя, крыху вышэй ІІІ разрада. Гэта таксама гаворыць аб слабой тэхнічнай падрыхтоўцы нашых спартсменаў.

Выступаючы на гарадскіх і рэспубліканскіх спаборніцтвах, нашы лёгкаатлеты займаюць 2-е—4-е

месцы. Для такой установы, як наш універсітэт, гэтага недастаткова.

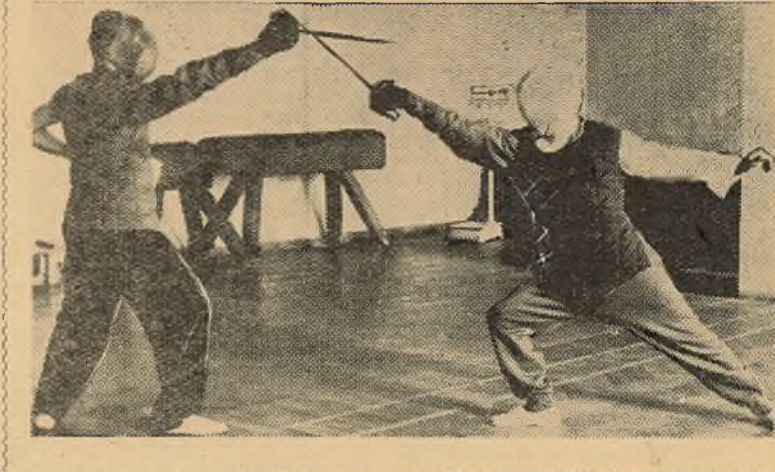
Комсамол павінен быць ініцыятарам у спорце, яго правадніком у масы моладзі. Адаказныя за фізкультуру і спорт ад камітэта комсамола і прафкома, факультэцкія бюро не кантралююць, як наведваюць студэнты секцыі, не цікавяцца, як павышаюць яны сваё спартыўнае майстэрства, якія ў іх цяжкасці, недахопы.

У гэтым годзе створан асноўны зборны склад лёгкаатлетаў ўніверсітэта з 30 чалавек. Рад таварышаў лёгкадумна падыходзяць да трэніровак, нярэдка прапускаюць заняткі. Такія спартсмены прыносяць вялікую шкоду свайму здароўю, парушаючы прыяцельны сістэматычнай, мэтанакіраванай трэніроўкі, падрываюць дысцыпліну ў калектыве. А рад студэнтаў са зборнага складу яшчэ да гэтага часу не пачалі трэніроўкі. Гэта — Т. Блохіна, А. Камінскі, Г. Васілеўскі, А. Хоміч і іншыя. А. Хоміч — сакратар комсамольскага бюро геолага-геаграфічнага факультэта. Здавалася б навошта таварыша агітаваць сістэматычна займацца спортам — ён жа сам павінен ведаць гэта вельмі добра. Але А. Хоміч, відаць, не здольны гэта зразумець.

Вось такія недахопы затрымліваюць развіццё спорту ў ўніверсітэце. Адсюль і нізкія вынікі.

Дык давайце-ж будзем працаваць разам. Спорт — гэта і ваша кроўная справа, комсамольцы!

В. КУШНАРОУ,
майстар спорту, трэнер
лёгкаатлетычнай секцыі.

Зараз у секцыі фехтавання, якой кіруе трэнер В. С. Хрэнаў, займаецца звыш 30 студэнтаў — юнакоў і дзяўчат. І гэта не выпадкова, бо фехтаванне — спорт смелых, спрытных і рашучых.

На здымку: бой В. Паўловіча (злева) і Б. Фралова на шпагах.
Фото Г. Праваловіча.

СПАБОРНІЦТВА ШТАНГІСТАЎ

У нядзелю, 20 лістапада, адбылася матчавае сустрэча штангістаў БДУ і інстытута механізацыі і электрыфікацыі сельскай гаспадаркі. Гэтыя спаборніцтвы з'явіліся праверкай сіл абодвух калектываў.

На сустрэчы гонар ўніверсітэта абаранялі студэнты Ганчарык, Корпін, Жалвакоў, Гуцін і Анішчанка. Каманды штангістаў у поўцяжкэй і цяжкэй вазе не былі выстаўлены. Ва ўсіх вагавых катэгорыях пераможцамі вышлі студэнты беларускага інстытута механізацыі і электрыфікацыі сельскай гаспадаркі. Секцыя цяжкэй атлетыкі пры БДУ сур'ёзна

пачала трэніравацца толькі ў гэтым навучальным годзе. Штангістам БДУ ў недалёкім будучым дзевяццаць удзельнічаць у шматлікіх спаборніцтвах. Таму неабходна павялічыць масавасць секцыі і знайсці спартсменаў, якія б маглі выступіць у цяжкэй і поўцяжкэй вазе. Вялікую дапамогу ў гэтым можа аказаць правядзенне конкурсу сілачоў. Кафедра фізвыхавання павінна ўключыць гэты від спорту ў круглагоднюю спартакіяду ўніверсітэта. Толькі пры такіх умовах нашы штангісты змогуць паспяхова абараняць спартыўны гонар БДУ.
Е. ГУЦІН.

У ДРУЖНЫМ КАЛЕКТЫВЕ

Займацца ў лыжнай секцыі я пачаў неяк нечакана. Пры паступленні ў ўніверсітэт у мяне быў трэці разрад па баскетболу. Таму разам з іншымі першакурснікамі я пайшоў у секцыю навічоў-баскетбалістаў. Калі выпаў першы снег, мне захцелася пахадзіць на лыжах. Запісаўся і ў лыжную секцыю. Трэніроўкі лыжнікаў былі надзвычай рознастайнымі, захапляючымі і цікавымі. У гэтым, безумоўна, вялікая заслуга трэнера Васілія Васілевіча Нікіціна. І я стаў лыжнікам.

Неўзабаве прышлі першыя вынікі сістэматычнай, мэтанакіраванай трэніроўкі: мяне ўключылі ў зборную каманду юнакоў Мінска. На гарадскіх спаборніцтвах у бегу на 15 кілометраў я выканаў норму ІІ разраду. Паказаны мною вынік — 1 гадзіна 50 секунд, усяго на 2 хвіліны 50 секунд ніжэй першага разраду.

Мая мара — атрымаць першы спартыўны разрад. Каб дабіцца гэтага, я рэгулярна халджу на трэніроўкі, выконваю ўсе заданні трэнера.

Е. НОГАТАУ,
студэнт ІІ курса фізмата.

Займайцеся ў парашутным гуртку

Створан парашутны спорт Тамафа Галкі-гурток пры нашым універсітэце. Тут студэнты праходзяць першы перыяд навучання — знаёмства з гісторыяй авіяцыі, з правіламі паводзін у паветры і на аэрадроме, з будовай парашута. У гуртку спартсмены вучацца правільна ўкладваць парашуты розных марак, умела карыстацца імі. Толькі ў мінулым годзе пачалі займацца парашутным

лі па аднаму скачку з самалёта, атрымалі значкі «Парашутыст СССР». 26 студэнтаў ўніверсітэта выканалі разрадныя нарматывы. Парашутыст павінен быць акуратным. Маленькая неахайнасць — падраны шлём, адарваная падшыўка, дрэнна падагнаная падвесная сістэма — могуць пры сваёй абодным падзенні стаць прычынай так званых

«штопара» і значна знізіць якасць выконваемага скачка. Парашут пастрабуе ад спартсмена абсалютнай уважлівасці і не церпіць нядабайства.

З 13 лістапада парашутны гурток ўніверсітэта аднавіў сваю работу. Тыя, хто любіць авіяцыю, хто смелы і валавы — запісвайцеся ў парашутны гурток!
Т. САРОКА,
інструктар-парашутыст.

На здымку: інструктар парашутнага спорту Т. Сарока расказвае гурткуцам, як трымаць сябе ў паветры.

Фото Л. Бондара.

ТАК ПРЫХОДЗІЦЬ ПОСПЕХ

... Барацьба пачалася. Наперадзе — пяцьдзесят кілометраў. Гэта самая вялікая дыстанцыя спартыўнай хадзьбы, і яна патрабуе ад скарахода не толькі добрай фізічнай падрыхтоўкі, а і ўсіх маральных якасцей сапраўднага спартсмена — яго вытрымкі, вялікай волі да перамогі.

Пасля некалькіх кілометраў ён умацаваўся ў другой галаўной групе. Тэмп хадзьбы быў высокім, але Ігар не толькі вытрымліваў яго, але ўсё больш павялічваў.

— Ідзеш на чатыры минуты вышэй графіка! — выгукнуў трэнер Ігару, калі той прайшоў першыя дзевяць кілометраў. «Добра» — прамільгнула думка.

Да пятнаццатага кілометра Ігар яшчэ больш павялічыў разрыў. Але праз некаторы час ён знізіў хуткасць і рашыў працягнуць барацьбу са строгай адпаведнасцю графіку, бо такі высокі тэмп мог бы дорага каштаваць у канцы дыстанцыі, на фінішы...

Ігар прыклаў усе сілы, усю энергію на заключны рывок, на апошнія сотні метраў. Нарэшце — фініш!..

Прайшоў яшчэ некалькі метраў па інерцыі і не заўважыў, як абступілі сябры. Нехта трос руку, нехта гучна крычаў:

— Малайчына!

А неўзабаве стала вядома, што Ігар паказаў час — 4:27.0,8 секунды, і што гэты вынік амаль на

тры минуты перавышае норму майстра спорту. Але неяк не верылася, што нарэшце збылася яго мара.

... Шлях юнака ад навічка да майстра спорту быў хоць і не гладкім, але хуткім. Упершыню спартыўнай хадзьбой Ігар пачаў займацца два гады назад пад кіраўніцтвам майстра спорту Кушнарова. І хутка старання, настойлівыя трэніроўкі далі свае добрыя вынікі, праз год Ігар выканаў нарматыў першага разраду. У тым жа годзе ён атрымаў першую значную перамогу ў першынстве горада сярод ВНУ, заняўшы першае месца сярод студэнцкіх скараходаў.

Але асабліва выніковым для спартыўнай біяграфіі Ігара Дабралюбава быў гэты год. Ён выходзіць пераможцам у першынстве Мінска, займае першае месца на спартакіядзе ВНУ рэспублікі па бегу і спартыўнай хадзьбе, на першынстве рэспублікі займае другое месца па хадзьбе на 30 кілометраў.

І вось пасля трэніровачных збораў у Батумі Ігар — у сталіцы сонечнай Грузіі — Тбілісі.

Вярнуўшыся ў родны Мінск, Ігар зноў працягвае вучобу ва ўніверсітэце. Цяпер юнак — дыпламант аддзялення журналістыкі. Рыхтуючыся да абароны дыпломнай работы, Ігар Дабралюбаў не забывае аб спорце.

Эд. КАРПАЧОУ.

ЛІЧБЫ І ФАКТЫ

◆ Універсітэт прыняў удзел у першай Усебеларускай спартакіядзе ВНУ. Баскетбалісты і плыўцы сталі чэмпіёнамі спартакіяды, а лыжнікі, гімнасты і фехтавальшчыкі занялі другія месцы. У агульна-камандным заліку ўніверсітэт вышаў на другое месца.

◆ Чэмпіёнамі БРС «Буравеснік» сталі футбалісты ўніверсітэта.

◆ Пашырыліся спартыўныя сувязі ўніверсітэта. За мінулы год нашы спартсмены сустракаліся ў таварыскіх спаборніцтвах з Вільнюскім ўніверсітэтам і педагагічным інстытутам па валеболу, з Маскоўскім нафтавым інстытутам па стралябе, са зборнай камандай горада Кішыньва па баскетболу. Каманда плыўцоў прымала ўдзел ва ўсесаюзных спаборніцтвах ЦС ДСТ «Навука».

◆ 23 студэнты і выкладчыкі кафедры фізвыхавання з'яўляюцца членамі зборнай каманды Беларусі па падрыхтоўцы да спартакіяды народаў СССР.

Рэдактар А. ВОЛК.

ЛІЧБЫ І ФАКТЫ

2190 студэнтаў ўніверсітэта з'яўляюцца членамі ДСТ «БУРАВЕСНІК»

◆ Ва ўніверсітэце працуе больш 20 розных секцыяў, у якіх сістэматычна павышаюць сваё спартыўнае майстэрства 610 студэнтаў. Самымі шматлікімі з'яўляюцца лёгкаатлетычная, гімнастычная і лыжная секцыі. У кожнай з гэтых секцыяў займаецца звыш 100 студэнтаў.

◆ За 1954-55 навучальны год падрыхтавана 15 спартсменаў І разраду, 77 — другога і 259 — трэцяга. І. Дабралюбаў выканаў нарматыў майстра спорту, а Д. Загорская стала майстрам спорту СССР.

◆ У мэтах шырокай папулярнасці спорта ва ўніверсітэце праводзіўся 2-гі конкурс на лепшую пастаноўку спартыўна-масавай работы на факультэце. Першае месца заняў фізіка-матэматычны факультэт.